

PARTICULARITĂȚILE STILISTICE ALE ÎMBRĂCĂMINTEI ÎN GRECIA ȘI ROMA ANTICĂ

BÎRCA Veronica, BALAN Stela
Universitatea Tehnică a Moldovei, Facultatea Industria Ușoară

Recenzent: IROVAN Marcela

Cuvinte cheie: *Istoria costumului, stil, vestimentația Greciei și Romei Antice.*

Privind în trecut putem realiza faptul că corpul uman era considerat standard de frumusețe și perfecțiune. Orice parte a corpului uman, în conformitate cu viziunile grecilor și romanilor din Antichitate, îndeplinea anumite cerințe: necesitatea de a respecta proporțiile; simetria; funcționalitatea; utilitatea. Îmbrăcămintea în Grecia și Roma Antică a fost creată pentru a reflecta aceste cerințe.

În urma studiilor s-a constatat că în acea perioadă îmbrăcămintea era creată și corespundea stilurilor Ionic și Doric caracteristice acelei epoci. Îmbrăcămintea în stil Doric era caracterizată prin volume cilindrice, statice, animate pictural de culoarea motivelor decorative țesute în material suplu, dar gros, al țesăturii de lână. Stilul Ionic era caracteristic prin ținuta vestimentară mai luxoasă, mai ales cea feminină, din țesături subțiri, apretate și plisate, mai puțin mulate pe corp.

Perfecțiunea produselor vestimentare a fost atinsă grație combinației cu succes a acestor două stiluri în rezultat creându-se un întreg, elegant, frumusețe și severitate. De aceea atât bărbații cât și femeile aveau o modalitate diferită de îmbrăcare a produselor vestimentare pe corp.

Luând în considerare aceste aspecte îmbrăcămintea în acea perioadă avea un șir de particularități: lungimea și lățimea țesăturii din care se constituia îmbrăcămintea; construcția mânecilor indivizibile cu produsul; marcarea răscoielii gâtului la față și spate; marcarea lungimii produsului până la nivelul liniei genunchilor; fixarea liniei taliei. Produsele de îmbrăcăminte în Grecia și Roma Antică sunt marcate de ierarhia socială, de evoluția istoriei, ca de altfel la toate popoarele.

Materialele destinate confecționării produselor de îmbrăcăminte în acea perioadă era inul, mătasea și lâna. O importanță deosebită avea veșmântul în diferențierea claselor sociale și a rangurilor oficiale. Țesătura de in se folosea pentru articolele de lenjerie, tunici pentru luptători. Mătasea era folosită pentru confecționarea diferitor tunici, veșmintele din aceste țesături erau foarte scumpe. Lâna era o țesătură folosită la confecționarea tunicilor pentru magistrați. Indiferent din ce țesături erau realizate produsele vestimentare din acea perioadă, modalitatea de îmbrăcare era aceeași, adică toate tunicile se înfășurau în jurul corpului sau erau folosite ca cuverturi pentru pat.

Bibliografie:

1. Sîrbu, V., Particularități de proiectare constructivă a îmbrăcăminteii în contextul orientărilor stilistice în vestimentația contemporană, Teză de magistr, Chișinău 2010.
2. Adina Nanu, *Artă stil costum*, București: editura Meridian, 1976.
3. Adina Nanu, *Istoria vestimentației europene*, București: editura Teora, 1999.
4. http://moikompas.ru/compas/moda_rima
5. <http://www.nadomodu.narod.ru/historyofdr8.html>